

Betænkning heelt igjennem, men have troet at kunne notes med det korte Uddrag, som gjen- nem en eller anden Avis er kommet til deres Kundskab, vil jeg sige, hvad alle vi Dyrige naturligtviis vide, nemlig at der i Udvalgets Betænkning er sagt, at vi ikke vilde forhandle med Oberst Dweisen, fordi det Spørgsmaal, der vilde blive drøftet med ham, var et, om hvilket vi ikke kunde modtage hans Forklaring alene, men vi da tillige maatte bede de fire andre Medlemmer af Taxationscommissionen om at være tilstede og i Forbindelse med Oberst Dweisen give os Forklaring paa de Spørgsmaal, vi havde at gjøre; men dernæst laa det i Sagens eiendommelige Natur, at vi da maatte gaae ind paa enkelte Undersøgelser af enkelte særlige Tilfælde, og dette vilde igjen medføre en Forhandling ikke blot med Taxationscommissionen, men tillige med de paa- gjældende Ciere, men derved vare vi komne ind paa en Glidbane, som vi ikke vilde betrede; thi vi have overhovedet sat os til Op- gave ikke at gaae ind paa nogen Prøvelse af de enkelte Tilfælde, men at holde os til Sa- gens store Træk, og det forekommer mig, at naar Udvalget har udtalt sig som fleet er i Tillæg B. Side 1397—98 at: „paa en saadan Undersøgelse, mislig efter sin Natur og uoverkommelig efter sit Omfang, kunde Udvalget selvfølgelig ikke ind- lade sig“, saa har Udvalget ikke gjort andet end, hvad der var dets ligefremme Skyldighed — jeg tør ikke bruge det Tillæg, som man i Landsathinget har begyndt at ledsage dette Ord med. Men at beskylde os for, at vi ikke vilde have Dplysninger, forekommer os rigtignok er at vende Sagen i en ganske mærkvaerdig Grad paa Hovedet. Vi have virkelig gjort Alt, hvad der stod i vor Magt, for baade ad den ene og den anden Vej at skaffe os al den Dplys- ning, som vi kunde overkomme; vi ere ikke gaaede til de enkelte Parter, vi have ikke spurgt de enkelte Parter Advocater, som det blev insinueret af det ærede Medlem, men vi ere aabent og oprigtigt komne til Ministeriet den ene Gang efter den anden og ere blevne viste tilbage, og naar vi ikke saae anden Vej aabne sig, saa have vi selv gjort, hvad der stod i vor Magt for at skaffe Sagen tilstrækkelig oplyst. Og da Spørgsmaalet om Conference er bragt

paa Bane, saa maa jeg rigtignok tilstaae, at sørgeligere Prøve paa, hvad et Udvalgs Begjæringer om Conference kunne føre til end den Erfaring, som dette Udvalg har høstet, ikke let kan opvies; den ene Gang efter den anden have vi søgt at komme til Forhandling, som er blevet os affaaeret af Grunde, som vi ikke kunne bedømme Bøgen af, og dette har havt den beklagelige Følge, at, medens der havde været god Tid til at træffe Foranstaltninger, der kunde holde hele denne Sag uberørt i statu quo, indtil Folkethinget havde fattet Beslutning, og det under Forhold, hvor der ikke foresaa nogen som helst Nødvendighed, ja, end ikke nogen som helst fornuftig Grund til at forandre den bestaaende Tilstand, har Mini- steriet dog, trods gjentagne Forestillinger fra Udvalgets Side, ved et Magtsprog foretaget saadanne Forandringer, at, naar nu Folkethinget anerkjender visse Billighedskrav, saa vil det kunne koste Staten mere at fyldestgjøre dem, end hvis den daværende Krigsminister og hans nærmeste Efterfølger med nogen Velvillie havde mødt de meget indtrængende gjentagne An- modninger, som fra Udvalgets Side ere blevne reiste. Det er lidt vanffeligt at følge det ærede Medlem for Helsingør, fordi det hører til hans eiendommelige tactiske parlamenta- riske Methode at springe noget hurtigt fra det One til det Andet, men jeg skal søge saavidt muligt at følge ham i den Orden, hvori han selv er gaaet, og jeg skal derfor nu komme til, hvad han yttrede angaaende de Bemærkninger, som Udvalget har tilladt sig om, hvad der maatte være Regjeringens Opgave med Hensyn til den fremtidige Tilstand, hvori de private Byg- gegrunde indenfor Demarcationslinien ville be- finde sig, saalange de ikke have indløst Byggefriheden. Imod de Bemærkninger, som Udvalget derom har fremsat, har det ærede Medlem gjort adskillige Indsigelser, og han har endog troet, at det var nødven- digt for ham ikke blot at nedlægge Indsigelse imod, hvad Udvalget har udtalt, men tillige at advare paa det kraftigste Regjeringen imod at følge den Tankegang, som er kommen til Orde fra Udvalgets Side. Mærkeligt nok var det ærede Medlem i sine Motiver til denne Advarsel dog saa velvillig at give Ud-